

- 4) V případě záporné odpovědi na výše uvedenou otázku, pokud byla taková veřejná zakázka nicméně v okamžiku přezkumu předpokladů pro účast na odvětvovém operačním programu „doprava“ 2007-2013 prohlášena za legitimní, představuje pak takové případné porušení zadávacího práva Unie (stanovení takových kritérií pro výběr uchazeče, jako je příručka Evropské investiční banky, která jsou restriktivnější než kritéria směrnice 204/18, která jsou jednotlivě uvedena v bodech 12 až 14 této žádosti) „nesrovnalost“ ve smyslu čl. 2 bodu 7 nařízení č. 1083/2006, která zakládá povinnost daného členského státu provést finanční opravu/procentní snížení podle čl. 98 odst. 2 tohoto nařízení?

⁽¹⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2004/18/ES ze dne 31. března 2004 o koordinaci postupů při zadávání veřejných zakázek na stavební práce, dodávky a služby (Úř. věst. L 134, 30.4.2004, s. 114; Zvl. vyd. 06/07, s. 132).

⁽²⁾ Nařízení Rady (ES) č. 1083/2006 ze dne 11. července 2006 o obecných ustanoveních o Evropském fondu pro regionální rozvoj, Evropském sociálním fondu a Fondu soudržnosti a o zrušení nařízení (ES) č. 1260/1999 (Úř. věst. L 210, 31.7.2006, s. 25).

**Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Tribunal Judicial da Comarca de Faro (Portugalsko)
dne 27. července 2016 — Luís Manuel Piscarreta Ricardo v. Portimão Urbis, E.M., S.A., v likvidaci,
a další**

(Věc C-416/16)

(2016/C 383/05)

Jazyk řízení: portugalsština

Předkládající soud

Tribunal Judicial da Comarca de Faro

Účastníci původního řízení

Žalobce: Luís Manuel Piscarreta Ricardo

Žalovaní: Portimão Urbis, E.M., S.A., v likvidaci, Município de Portimão, EMARP – Empresa Municipal de Águas e Resíduos de Portimão, E.M., S.A.

Předběžné otázky

- 1) Použije se článek 1 směrnice Rady 2001/23/ES ⁽¹⁾ ze dne 12. března 2001, zejména jeho [odstavec 1] písm. b), na takovou situaci, jaká nastala v projednávané věci, v níž je rozhodnutím výkonného orgánu města zrušen městský podnik (jehož je město jediným akcionářem), přičemž činnosti vykonávané tímto podnikem jsou částečně převzaty městem a částečně jiným městským podnikem (jehož předmět činnosti byl za tím účelem změněn a který je rovněž plně ve vlastnictví města)? Lze tedy za těchto okolností mít za to, že došlo k převodu závodu ve smyslu zmíněné směrnice?
- 2) Je třeba mít za to, že zaměstnanec, který neposkytuje skutečně své služby (zejména z toho důvodu, že jeho pracovní smlouva je přerušena), spadá pod pojem „zaměstnanec“ uvedený v čl. 2 odst. 1 písm. d) směrnice 2001/23/ES a že v důsledku toho práva a povinnosti vyplývající z pracovní smlouvy přešly na nabyvatele ve smyslu čl. 3 odst. 1 uvedené směrnice?

- 3) Je z hlediska souladu s unijním právem přípustné zavést v rámci převodu závodu taková omezení převodu zaměstnanců, zejména v závislosti na druhu pracovního poměru nebo jeho trvání, jako jsou zejména omezení uvedená v čl. 62 odst. 5, 6 a 11 RJAEI⁽²⁾?

⁽¹⁾ Směrnice Rady 2001/23/ES ze dne 12. března 2001 o sblížení právních předpisů týkajících se zachování práv zaměstnanců v případě převodů podniků, závodů nebo částí podniků nebo závodů (Úř. věst. L 82, s. 16).

⁽²⁾ Právní režim místní podnikatelské činnosti a obchodních podílů v držení místních správ.

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Rechtbank van eerste aanleg te Brussel (Belgie) dne 1. srpna 2016 – Liga van Moskeeën en Islamitische Organisaties Provincie Antwerpen a další v. Vlaams Gewest

(Věc C-426/16)

(2016/C 383/06)

Jednací jazyk: nizozemština

Předkládající soud

Rechtbank van eerste aanleg te Brussel

Účastníci původního řízení

Žalobci: Liga van Moskeeën en Islamitische Organisaties Provincie Antwerpen, VZW, Unie van Moskeeën en Islamitische Verenigingen van Limburg, VZW, Unie van Moskeeën en Islamitische Verenigingen Oost-Vlaanderen, VZW, Unie der Moskeeën en Islamitische Verenigingen van West-Vlaanderen, VZW, Unie der Moskeeën en Islamitische Verenigingen van Vlaams-Brabant, VZW, Association Internationale Diyanet de Belgique, IVZW, Islamitische Federatie van België, VZW, Rassemblement des Musulmans de Belgique, VZW, Erkan Konak, Chaibi El Hassan

Žalovaný: Vlaams Gewest

Vedlejší účastnice řízení: Global Action in the Interest of Animals, VZW

Předběžná otázka

Je článek 4 odst. 4 ve spojení s čl. 2 písm. k) nařízení Rady (ES) č. 1099/2009⁽¹⁾ ze dne 24. září 2009 o ochraně zvířat při usmrcování neplatný z důvodu rozporu s článkem 9 Evropské úmluvy o lidských právech, článkem 10 Listiny základních práv Evropské unie nebo s článkem 13 Smlouvy o fungování Evropské unie, pakliže se v nich stanoví, že zvířata mohou být porážena zvláštním způsobem vyžadovaným náboženskými obřady bez omráčení pouze tehdy, probíhá-li tato porážka na jatkách, na které se vztahuje oblast působnosti nařízení č. 853/2004⁽²⁾, byť ve Vlaams Gewest není dostatečná kapacita, která by uspokojila každoroční poptávku po rituální porážce neomračovaných zvířat v souvislosti s islámským svátkem oběti, a náklady spojené s úpravou dočasných zařízení pro porážku, která jsou schválena a kontrolována příslušnými orgány, pro účely islámského svátku oběti na jatky, na které se vztahuje oblast působnosti nařízení (ES) č. 853/2004, se nezdá vhodná a přiměřená pro dosažení cílů sledovaných v oblasti dobrých životních podmínek zvířat a veřejného zdraví?

⁽¹⁾ Nařízení Rady (ES) č. 1099/2009 ze dne 24. září 2009 o ochraně zvířat při usmrcování (Úř. věst. 2009 L 303, s. 1).

⁽²⁾ Nařízení Evropského Parlamentu a Rady (ES) č. 853/2004 ze dne 29. dubna 2004, kterým se stanoví zvláštní hygienická pravidla pro potraviny živočišného původu (Úř. věst. 2004 L 139, s. 55; Zvl. vyd. 03/45, s. 14).